

[Svend Nielsen.]

Og det pynter endnu mindre paa hele dette Forhold, at man derefter sylter Forslaget om at sikre vore gamle den Eengangshjælp, som for mange Maaneder siden er foreslaet fra mit Partis Side.

Finansministeren (*Thorkil Kristensen*): Jeg lagde med Tilfredshed Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ikke gik ind paa min Argumentation om, at Pristallet er en Beregning af Leveomkostningerne for visse Befolkningsklasser; det takker jeg for. At det ærede Medlem fik Lejlighed til at agitere for et af hans Parti fremsat Forslag, er der jo ikke noget at sige til.

Maa jeg saa blot sige til det ærede Medlem Hr. Starcke, at jeg maa forstaa hans sidste og endnu mere svævende Udtalelser derhen, at han altsaa ikke fremsætter nogen Beskyldning om, at der ved dette Forslags Fremkomst skulde have gjort sig nogen Korridorindflydelse eller lignende gældende. Jeg beder det ærede Medlem, hvis han har nogen Beskyldning i saa Henseende at fremsomme med, da at fremsætte den direkte; ellers maa jeg stadig mene, at hans Ord er forblommede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Starcke har Ordet for en kort Bemærkning.

Starcke: Det er et Faktum, at Indflydelsen paa Toldtariffens Udformning efterhaanden er gledet fra Rigsdagen over i Embedsmændenes Haand. Var det derfor ikke værd at overveje, om ikke Rigsdagen kunde faa en Redegørelse for, om der har fundet Henvendelser Sted fra Erhvervsrepræsentationer i Anledning af dette Forslag her? For Gud og Hvermand ved jo, at Erhvervene render Ministrene og Embedsmændene paa Dørene, men almindelige Mennesker som vi i dette høje Ting har forfærdelig vanskeligt ved at dokumentere det, men i de Kredse, hvori disse Forhandlinger foregaar, kunde det maaske dokumenteres. Jeg vil igen understrege, at det er Systemet, jeg er ude efter, og ikke at ramme en enkelt lille Mand her eller der.

Formanden: Det ærede Medlem Hr.

Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: Det er ikke for at forklejne A. P. Bernstorffs udmærkede Indsats i 1797 eller for at støtte den højtærede Finansminister, at jeg har bedt om Ordet, men jeg har ved et Par Lejligheder i Udlandet mødt den samme Udtalelse, og da randt det mig i Hu, at faa Aar efter var Danmark ude for en Statsbankerot. Saa vidt jeg husker, var det i 1813, saa Opblomstringen var i hvert Fald af kort Aaremaal.

Saa blev der dertil sagt: Javel, men da havde vi forinden haft en stor Krig. Det er ogsaa rigtigt, men jeg vil bare, hvis det ærede Medlem Hr. Starcke ikke er klar over det, gøre opmærksom paa, at Verden ogsaa for nylig har oplevet en stor og omfattende Krig, og det turde være bevist, at selv A. P. Bernstorffs udmærkede Foranstaltninger dengang ikke var tilstrækkelige til at klare Danmarks økonomiske Vanskeligheder. Og saadan vil det ogsaa være nu, at selv de bedste Systemer maa vige for de Vanskeligheder, der følger efter de store Krige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Starcke paa prisværdig Vis har rørt ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Erhverv og Administration bør have nogen Forbindelse med hinanden under Lovgivningsarbejdet. Men jeg har en ganske anden Opfattelse end det ærede Medlem. Det ærede Medlem synes at antage, at Erhvervenes Forbindelse med Administrationen og med Lovforslagenes Udarbejdelse er en Bagtrappeindflydelse, og lægger noget uheldigt deri. Jeg har den Opfattelse, at det ligefrem er Regeringens Pligt, naar den udarbejder Lovforslag, at henvende sig til Erhvervene for hos dem at faa Oplysninger om, hvad man fra et Erhvervssynspunkt mener om Lovforslagenes Indhold. Det synes jeg er rimeligt og rigtigt. Jeg synes f. Eks. det er akkurat lige saa uheldigt, om en Importør af finske Træhuse er i Parti med en Rigsdagsmand og kan henvende sig til ham for gennem ham at op-